

Kaip baisu, kai netenkama žmogaus, kuris atrodo dar turėtų gyventi ir gyventi. O gal tai net Dievo dovana, kai žmogus išeina pačiame jėgų žydėjime, kai yra visų mylimas, kai jo laukia daugybė įdomių darbų ir jis pats yra pasiryžęs juos nuveikti. Kiekvienam pats brangiausias yra tas, kuris jam artimiausias, bet yra tokių žmonių, kurie nebepriklauso vien savo šeimai, tokių žmonių, kurių talentas padaro Jį visos šalies ar net pasaulio nuosavybe.

Genialus tapytojas Romualdas Petrauskas iškeliaavo į Anapilį. Tarsi būtų iškeliaavęs į labai tolimą šalį. Sakykim, į JAV ar į Australiją, kur buvo labiau suprastas ir labiau vertinamas kaip Lietuvoje, nes tą liudija tose šalyse pelnyti apdovanojimai už kūrybą. Tapytojas, kurio kūrinuose susipynė JAUSMAS ir FANTAZIJA, tie svarbiausi dalykai, kuriais pasižymi visi geriausi kūriniai. Nesvarbu, ar tai būtų Mikelandželas, ar Rembrantas, ar Van Goghas.

Romualdas turi didžiulę Dievo dovaną – sūnų Nojų, kuris savo Tėčiui artimas visomis prasmėmis, o ypatingai savo kūryba. Nežabota fantazija, spalvų šėlsmas ir jausmų gelmė persikelia į sūnaus darbus, nors kitokius, bet kartu labai artimus. Čia kaip veido bruožuose atpažinti savus.

Pažįstu Romualdą galybę metų ir kai jo sesė Vanda paskambino man vidurnaktį ir pranešė apie Jo mirtį, mane ištiko kažkoks nervinis šokas. Dabar suprantu, kad kiekvienas į baisią žinią reaguoja savaip. Dabar suprantu, kad į kiekvieno labai artimo žmogaus mirtį galima reaguoti kitaip. Rašiau apie Romualdą ir jo kūrybą ne vieną straipsnį, bet dabar noriu parašyti Jam laišką, kurį norėčiau, kad paskaitytų ir kiti:

Mielasis Romualdai, Tu esi TIKRAS ŽMOGUS. O tai yra svarbiausia. Tu niekada nebuvai kopija. Todėl Tavęs negalėjo suvilioti pinigai, šlovė, prašmatnus gyvenimas. Todėl Tu nelikai Amerikoje, nors turėjai tokias galimybes, apie kurias svajoja milijonai menininkų. Tu matei, kas tikra, o kas ne, ir juokeisi iš jų tuštybės, iš jų godumo, iš jų tikėjimo stabais. Tavo paveiksluose karaliavo MEILĖ. O juk mene svarbiausia jausmas ir fantazija. Tau jų niekada netrūko. Tu taip gerai jautei, kad net nujautei ateitį. Tą liudija Tavo paveikslų pavadinimai. Juk paskutinis iš jų vadinosi VIRSMAS. Juk Tu rengeisi parodai, kuri dabar bus tik po mirties. Kokia kvailystė– juk mirties nėra. Yra tik VIRSMAS. Tu tik išėjai į kitą būseną. Gal Tu labai pasiilgai savo Mamos, kurią taip nežmoniškai mylėjai. Ach, atsimenu tą Tavo pamokslą man, kai Senvagėje aiškinau man, kad meilė mamai, tai ne tik nueiti pas ją pavalgyti. Tai kur kas Daugiau. Bet taip ir neišaiškinau man, kas tas daugiau, nes aš kaip visada skubėjau, Atleisk man. Atleisk, kad tada, kai sėdėjau pas Tave studijoje ir kelias valandas klausiau Tavo žodžių, neįsidėmėjau visko. nes juose buvo tiek daug filosofijos, istorijos, folkloro ir dar daug daug visko. Tik supratau svarbiausia, kokia svarbi yra GAMTA ir kaip reikia ją saugoti. Kokia svarbi yra Lietuva ir kaip reikia ją branginti. Kokia svarbi yra MEILĖ, nes be jos nėra jokios kūrybos. Meilė nudažo pasaulį kitomis spalvomis...

Su meile

Virginija Januševičienė

Romualdas Petrauskas bus pašarvotas balandžio 26 dieną Panevėžio „Grauduvos“ laidotuvių rūmų Didžiojoje salėje. Lankymas nuo 12 val. iki 17 val. Karstas išnešamas 17 val. Bus laidojamas Šilaičių kapinėse.

Šv. Mišios už R. Petrauską aukojamos balandžio 26 d. 8 val. Panevėžio Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje

